

Vzprejem dobrovskega gospoda župnika

29. dne meseca novembra 1893. l.

obili smo iz Dobrove pri Ljubljani naslednje vrstice, ki so vredne, da je uvažujemo in hranimo v spomin v našem „Vrtei.“

Mladina dobrovske šole je pozdravila dne 29. nov. pretečenega leta svojega novega gosp. župnika ob njegovem vzprejemu s sledečimi besedami:

Visokočastiti gospod župnik! Premili naš duhovni oče!

Presrečni so otroci vsake katoliške družine, katerim je dal dobrotljivi Bog skrbne, pobožne in krščanske roditelje a še srečnejši so otroci svete matere katoliške cerkve, katerim je njihov začetnik, naš Zveličar Jezus sam, dal skrbnega in dobrega duhovnega očeta.

Takega dobrega in skrbnega očeta nam pošlje vsemogočni Bog danes v Vaši posvečeni osebi. Vi, prečastiti gospod, vodili bodete odslej stare in mlade v naši lepi in sloveči dobrovski fari po ónih potih, katere je večna resnica, Sin Božji sam, ustanovil v dosego naše časne in večne sreče; vodili nas bodete po poti mirú, sprave in ljubezni božje. Prinesli nam ste danes s svojim prihodom nebeških zakladov, katerih môlj in rjá uničiti ne moreta. Vsemogočni Bog naj blagoslovi Vaš trud in Vaša dejanja v Vašem novem službovanji naše lepe dobrovske fare, kateri zaščitnica je prečista Devica Marija. Ona naj Vas, prečastiti naš duhovni oče, vzprejme ob tem slovesnem trenutku Vašega prihoda v svoje materinsko varstvo.

Mi ubožni šolski otroci smo še slabe in šibke stvarce; vsaka majhna sapica nas lahko potegne na napačni pot. Zatorej Vas prosimo, prečastiti naš dušni pastir, imejte potrpljenje z nami. Ako bi ta ali drugi izmej nas storil kaj napačnega, storil ni tega nalašč, ampak iz otroške lehkomišelnosti. Da bi se kaj tacega ne zgodilo, prositi hočemo sléharni dan ljubega Boga in Marijo, prečisto Devico, katera bode izvestno rada uslišala naše prošnje, da bi ostali vedno v dobrem. Molili bomo radi za Vas, spominjajte se pa tudi Vi nas pri daritvi svete maše.

V znamenje naše nedolžnosti, naše iskrene ljubezni in ponižnosti Vam poklanjamo ta šopek umetelnih cvetic ob Vašem prihodu; vzprejmite ga kot najboljši dar, ki ga imamo. (Deklica podá novemu gospodu župniku lep šopek cvetic.)

A to so le mrtve cvetice; žive cvetice smo mi, šolska mladina, zbrani tukaj okolo Vas v živ venec. Darujemo vam ob jednom svoja nedolžna srca, iz katerih Vam hočemo spletati živ venec poštenega krščanskega življenja, popolne udanosti, krotkosti, ponižnosti in svete neomahljive ljubezni. Da se bodo te cvetice tudi skozi vse naše življenje v krasen venec razevitale, prosimo Vašega blagoslova, ker v njem je naša časna in večna, dušna in telesna sreča. (Otroci pokleknejo in prejmo očetovski blagoslov novega gospoda župnika.)

Blagoslov božji, katerega smo prejeli iz Vaših očetovskih rok, naj rosi milost božjo na nas in Vas, mili naš duhovni oče, ter na vso dobrovsko faro ter naj za vse skupaj obrodi tisočerega sadú za naše večno izveličanje.

Zakličemo Vam navdušeno! Dobro došli! Bog in pomoč njegova bodi vedno z Vami! Slava! Slava! Slava!

Leopoldina R.

 Dalje v prilogi.